

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 28 oktober 2008 in zaak nr. 08/36593 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 september 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

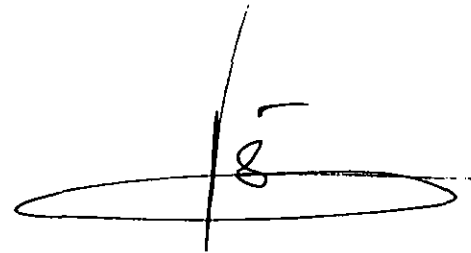
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 november 2008

345.

Verzonden: 19 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a loop at the top, with a horizontal line crossing it near the bottom.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

19
7

Postadres Postbus 8300
3503RH UTRECHT

Regio Utrecht
Korpsonderdeel 9 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door E.P. Wesselo
Telefoon 030-6591400
Fax 030-6591297

V-nummer / Zaak - / Zaak - 04/07/2008
Datum 23/09/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Utrecht lokatie:	
Dossiernr.:	
Uitd ontvangstdatum:	
Briefnr.:	
IND ontvangst datum:	27 SEP. 2008
Registratie in naam indw.:	
INDIS datum:	unit:
Invoer naam indw.:	
controle datum:	unit:

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Erik Wesselo, inspecteur van het regionaal politiekorps Utrecht,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland
Nationaliteit(en) : Georgië, Burger van
Geslacht : mannelijk

besluit
23-09-08

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- geen middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Utrecht
Datum : 23/09/2008
Tijd : 21:00 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
E.P. Wesselo

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

11

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
 enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
 j° artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 08/36593

V-nr.:

Inzake: van gestelde Georgische nationaliteit, alias
 , van gestelde Russische nationaliteit, verblijvende in het Detentiecentrum
 te Zaandam, eiser,
 gemachtigde: mr. R.M. Seth Paul, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
 gemachtigde: mr. V.P. Goranov, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
 van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 23 september 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld. Op 7 oktober 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 13 oktober 2008 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Daarbij is tevens verzocht om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 21 oktober 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig A. Djavakharze, tolk in de Georgische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. Verweerder heeft onvoldoende zorgvuldig en onvoldoende voortvarend gehandeld. In het dossier zijn geen detentiegegevens bijgevoegd en de mededeling van verweerder ter zitting dat er aansluiting is geweest tussen het voortraject en de bewaring is onvoldoende, mede gelet op het tijdstip van de overbrenging. Normaal gesproken vindt de overdracht 's ochtends om 8:00 uur plaats, wanneer strafdetenties aflopen. Dat de overdracht na strafdetentie om 18:25 uur plaatsvond, is bovendien onlogisch omdat dit na werktijd is en er om die tijd ook geen zittingen plaatsvinden. Verweerder schendt hiermee tevens de inlichtingenplicht die hij volgens de Procesregeling Bestuursrecht heeft. Voorts heeft eiser blijkens het verslag van het gehoor van 16 juli 2008, dat kennelijk tijdens de strafdetentie heeft plaatsgevonden, aangegeven dat hij bang is bij terugkeer naar Georgië vermoord te worden. Verweerder had hem daarom toen al in de gelegenheid moeten stellen om een asielaanvraag in te dienen. Niet valt in te zien dat niet gedurende de strafdetentie een asielprocedure kan worden doorlopen. Bovendien is eiser pas twee weken na de strafdetentie in de gelegenheid gesteld om de asielaanvraag in te dienen. Ook was

AWB 08/36593 inzake

2

verweerder blijktans het verslag reeds op 16 juli 2008 ervan op de hoogte dat eiser eerder asielaanvragen in Oostenrijk en Slowakije dan wel Slovenië had ingediend, zodat eerder een Dublinclaim gelegd had kunnen worden. Voorts is eiser bij de inbewaringstelling in zijn belangen geschaad omdat hij tijdens de ophouding niet is gehoord en vervolgens nogmaals omdat hij niet spoedig na de inbewaringstelling door een advocaat is bijgestaan. Weliswaar heeft verweerder ter zitting een kopie van het verzondrapport van de piketmelding overgelegd, echter nu daar geen naam van een advocaat op is genoteerd, is niet na te gaan of de melding is ontvangen en wat er mee is gebeurd. Eiser stelt dat geen enkele advocaat contact met hem heeft gezocht en dat hij uiteindelijk via een medegegetineerde het telefoonnummer van zijn gemachtigde heeft gekregen, waarna onmiddellijk beroep is ingesteld. Deze gang van zaken dient in de rialscofeer van verweerder te vallen. Daarnaast bevat het dossier twee formulieren ter voortzetting van de maatregel in een huis van bewaring, gedateerd op 23 september 2008 en 25 september 2008. Niet is gebleken of en wanneer deze zijn verzonden. De aanmelding dient volgens het beleid uiterlijk op de eerste dag na inbewaringstelling te geschieden. Bovendien heeft verweerder de rechtbank niet geïnformeerd wanneer eiser naar het huis van bewaring is overgebracht. Ten slotte heeft verweerder nagelaten eiser mededeling te doen van zijn recht op consulaire bijstand, als bedoeld in artikel 36, eerste lid, aanhef en onder b, van het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen en neergelegd in artikel 5.5, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000. Eiser wijst daartoe op een uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Rotterdam, van 25 augustus 2008 (LJN: BF2116).

Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. De maatregel is rechtmatig opgelegd en duurt rechtmatig voort. Verweerder heeft telefonisch navraag gedaan over het strafrechtelijke voortraject en heeft bevestiging gekregen dat dit inderdaad op 23 september 2008, om 18:25 uur is geëindigd. Op hetzelfde moment is eiser overgedragen aan de vreemdelingendienst. Eiser is op 24 juli 2008 verschenen voor de strafrechter in verband met een diefstal. Voor zover bekend worden vreemdelingen gedurende strafrechtelijke detentie niet in de gelegenheid gesteld om een asielaanvraag in te dienen. Op 7 oktober 2008 is eiser in gelegenheid gesteld om een aanvraag in te dienen. Die is nu in behandeling. Op 16 oktober 2008 is ten behoeve van eiser een Dublinclaim gelegd op Slowakije. Verweerder is niet wettelijk verplicht om vreemdelingen tijdens de ophouding te horen. Dit is ook bevestigd in jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS). De piketmelding is op 23 september 2008 om 21:33 uur verzonden. Voorts heeft verweerder niet van eiser gehoord dat hij door een eventuele te late aanmelding voor voortzetting van de maatregel in een huis van bewaring in zijn belangen is geschaad. Verweerder stelt zich op het standpunt dat voldoende voortvarend wordt gehandeld. Eiser is tijdens de strafrechtelijke detentie gehoord en daarmee heeft verweerder aan zijn inspanningsverplichting voldaan. Eiser heeft tijdens dit gehoor aangegeven niet te willen terugkeren. Op 1 oktober 2008 is eiser overgeplaatst naar het huis van bewaring. Op de dag voor de zitting heeft verweerder stukken overgelegd met betrekking tot de omzetting van de maatregel in verband met de asielaanvraag. Voor zover de rechtbank van oordeel zou zijn dat onvoldoende voortvarend is gehandeld, stelt verweerder zich op het standpunt dat de belangenafweging in zijn voordeel dient uit te vallen. Verweerder wijst erop dat in het verslag van verhoor van 16 juli 2007 vermeld is dat de vreemdelingenpolitie een voorstel tot ongewenstverklaring gaat doen. Uit het verslag blijkt eveneens dat eiser zelf heeft verklaard dat hij is opgepakt op verdenking van diefstal. Ten slotte, voor zover eiser stelt dat verweerder ten onrechte niet is gewezen op het recht op consulaire bijstand, meent verweerder dat eiser evenmin in zijn belangen is geschaad, nu hij naar Slowakije uitgezet zal worden.

De rechtbank overweegt het volgende.

Tussen partijen is in geschil of verweerder voorafgaand aan, gedurende en na de inbewaringstelling zodanig onzorgvuldig, dan wel onvoldoende voortvarend, heeft gehandeld, dat de bewaring niet (langer) rechtmatig moet worden geacht.

Vaststaat dat verweerder de detentiegegevens van eiser niet heeft overgelegd en dat verweerder eerst ter zitting het verzondrapport van de piketmelding heeft getoond en de rechtbank heeft ingelicht over de datum van overplaatsing naar het huis van bewaring. Daarmee heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank niet volledig voldaan aan zijn inlichtingenplicht. Ook heeft verweerder niet

AWB 08/36593 inzake

3

weersproken dat eiser bij inbewaringstelling niet is gewezen op het recht op consulaire bijstand. Ingevolge vaste jurisprudentie van de AbRS dient de rechtbank te beoordelen of de met de bewaring gediende belangen in redelijke verhouding staan tot de ernst van de gebreken en de daardoor geschonden belangen.

Uit het proces-verbaal van overbrenging en ophouding blijkt dat eiser na strafrechtelijke detentie onmiddellijk is overgebracht naar een plaats van verhoor, hetgeen ter zitting door verweerder is bevestigd. Eiser zelf heeft ter zitting verklaard dat hij op beschuldiging van diefstal drie maanden heeft vastgezeten. Onder die omstandigheden valt zonder nadere onderbouwing niet in te zien wat de relevantie is van het niet kunnen controleren van de exacte detentiegegevens. Immers, eiser noch zijn gemachtigde heeft gesteld dat eiser op enig moment zonder geldige titel van zijn vrijheid is ontnomen. Voorts is gebleken dat eiser op de achtste dag - derhalve tijdig - na inbewaringstelling is overgeplaatst naar een huis van bewaring. Derhalve kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden gesproken van ernstige gebreken en bovendien is niet gebleken dat eiser door het niet overleggen van de strafrechtelijke detentiegegevens in zijn belangen is geschaad. Dit geldt evenzeer voor het eerst ter zitting overleggen van het verzendrapport van de piketmelding. Eiser heeft ter zitting niet de authenticiteit van het verzendrapport betwist. Nu verweerder de piketmelding tijdig heeft verzonden is de rechtbank - anders dan eiser - van oordeel dat de omstandigheid dat eiser eerst na drie weken beroep heeft aangezet tegen de oplegging van de maatregel niet aan verweerder valt toe te rekenen. Ten slotte heeft eiser niet aangegeven waarom hij in zijn belangen zou zijn geschaad doordat hij niet is gewezen op het recht op consulaire bijstand. Immers, niet is gesteld dat eiser inmiddels wel om consulaire bijstand heeft gevraagd of dat hij dit zou willen. Dat eiser in zijn belangen zou zijn geschaad is op zichzelf niet aannemelijk, nu eiser inmiddels ook in Nederland asiel heeft aangevraagd.

Voorts heeft eiser aangevoerd dat verweerder onzorgvuldig, althans onvoldoende voorvarend, heeft gehandeld door eiser niet reeds na het gehoor van 16 juli 2008, dan wel onmiddellijk na beëindiging van het strafrechtelijke traject in de gelegenheid te stellen om een asielaanvraag in te dienen. De rechtbank is van oordeel dat verweerder weliswaar alerter had kunnen reageren op de verklaring van eiser tijdens het gehoor van 16 juli 2008 en tijdens het gehoor voor inbewaringstelling, maar dat van een onzorgvuldigheid die tot opheffing van de maatregel zou moeten leiden niet kan worden gesproken. Het is immers primair aan eiser om duidelijk aan te geven dat hij een asielaanvraag wenst in te dienen. Dat geldt temeer nu eiser heeft verklaard dat hij reeds tweemaal eerder asiel heeft aangevraagd, te weten in Slowakije en Oostenrijk. Derhalve mocht van eiser worden verwacht dat hij weet hoe asielprocedures werken en had hij duidelijker kunnen aangeven dat hij opnieuw een asielaanvraag wilde indienen. Nadat eiser tijdens het vertrekgesprek van 6 oktober 2008 expliciet heeft verzocht een asielaanvraag te willen indienen is hij daartoe de volgende dag in de gelegenheid gesteld. Van onzorgvuldigheid dan wel onvoortvarend handelen aan de kant van verweerder is in dit geval dus geen sprake.

Gebleken is dat eiser tijdens het drie maanden durende strafrechtelijk voortraject éénmaal is gehoord door de vreemdelingenpolitie en dat van 16 juli 2008 tot 23 september 2008 geen handelingen gericht op uitzetting zijn verricht. Daarmee heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank niet voldaan aan zijn inspanningsverplichting, die ertoe strekt te voorkomen dat eiser na het strafrechtelijke traject in bewaring moest worden gesteld. De rechtbank is echter met verweerder van oordeel dat de ernst van dit gebrek niet opweegt tegen het door verweerder gestelde belang bij (voortdurende) de inbewaringstelling van eiser. Weliswaar is niet gebleken dat eiser tot ongewenst vreemdeling is verklaard noch dat reeds een voornemen daartoe aan eiser is uitgerikt, echter, verweerder heeft er tevens op gewezen dat eiser wordt verdacht van het plegen van diefstal, hetgeen dusdanig zwaar weegt dat de bewaring, desondanks gerechtvaardigd wordt geacht.

Blijkens de door verweerder verstrekte informatie is eiser na de inbewaringstelling op 1 oktober 2008 overgeplaatst naar het huis van bewaring. Op 6 oktober 2008 heeft een vertrekgesprek plaatsgevonden en op 7 oktober 2008 is eiser in de gelegenheid gesteld om een asielaanvraag in te dienen. Op 14 oktober 2008 is eiser ten behoeve van zijn asielaanvraag gehoord en op 16 oktober 2008 heeft verweerder een Dublinclaim gelegd bij de Slowaakse autoriteiten.

AWB 08/36593 inzake

4

Hoewel niet is gebleken dat verweerder in dit geval op onderdelen van de uitzettingsprocedure niet sneller had kunnen handelen, is wat betreft het verloop van de hiervoor beschreven handelingen in zijn geheel geen sprake van een inbreuk op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid, zodat geen grond bestaat de voortdoring van de bewaring om die reden onrechtmatig te achten (AbRS, uitspraak van 8 november 2007, JV 2008/12)

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 08/36593 inzake

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.J. Fehmers, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. J.B.C. van der Veer, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 28 oktober 2008.

Afschrift verzonden op: 28 OKT 2008

Conc.: JV
Coll: mjm
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Seth Paul Advocaten

mr. R.M. Seth Paul
mr. L.M. Weber
advocaten en procureurs

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

Per Fax: 070 - 365 13 80 (aantal pagina's: 8)
Deze brief wordt u slechts per fax gezonden.

Amsterdam, 30 oktober 2008

inzake: hoger beroepschrift

Edelgrootachtbare heer / vrouwe,

Hierbij doe ik u een hoger beroepschrift toekomen met het verzoek dit in behandeling te nemen.

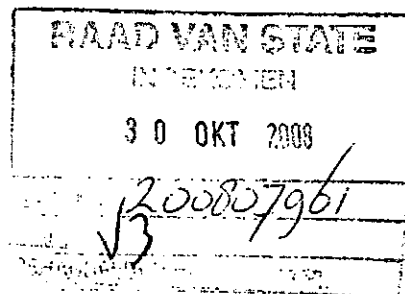
In het vertrouwen op uw medewerking te mogen rekenen teken ik,

hoogachtend,

(.o.)

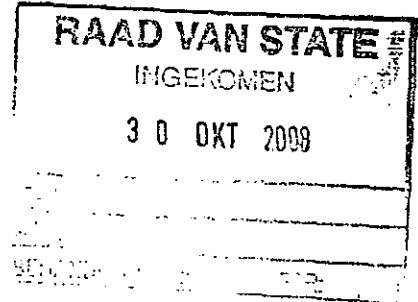
L.M. Weber

Seth Paul Advocaten

Beroepschrift ingevolge artikel 95 Vw

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

Amsterdam, 30 oktober 2008

Geeft eerbiedig te kennen:

thans verblijvende op Detentieplatform Zaandam, hierna te noemen appellant, ten deze zake woonplaats kiezende te (1017 KW) Amsterdam, aan de Prinsengracht 668 ten kantore van de advocaat en procureur mr. L.M. Weber, die door appellant tot gemachtigde wordt gesteld en bepaaldelijk door hem wordt gevolmachtigd dit hoger beroep in te stellen,

het volgende,

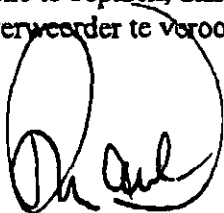
- a. Appellant is op _____ geboren en heeft de Georgische nationaliteit.
- b. Bij uitspraak van 28 oktober 2008 (Awb 08/36593) is het beroep van appelland tegen de hem krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 opgelegde vrijheidsontnemende maatregel van 23 september 2008 door de rechtbank van 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam ongegrond verklaard. Kopie van voornoemde uitspraak wordt door appelland overgelegd als **productie 1**.

Appellant kan zich met de uitspraak van 28 oktober 2008 niet verenigen op de volgende gronden:

1. Appellant meent dat de rechtbank onzorgvuldig heeft gehandeld door geen volledig onderzoek ter zitting te verrichten. Ter zitting is vast komen te staan dat de detentiegegevens van eiser ontbraken. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat het gebrek aan deze gegevens geen relevantie heeft. Op deze wijze valt niet te controleren of er constant een geldige titel tot vrijheidsontneming is geweest. Deswege heeft appelland zich ook niet op het standpunt kunnen stellen dat hij enige tijd zonder rechtmatige titel van zijn vrijheid is ontnomen. Het feit dat appelland zelf ter zitting heeft verklaard dat hij op beschuldiging van diefstal drie maanden heeft vastgezeten is onvoldoende om aan te nemen dat sprake is geweest van een rechtmatige vrijheidsontneming.
2. Appellant meent dat de rechtbank een onjuiste en onvoldoende gemotiveerde belangenafweging heeft gemaakt inzake de onvoldoende inspanningsverplichting van verweerder tijdens de strafrechtelijke detentie. Het feit dat appelland slechts verdacht is van een diefstal die, zoals hierboven vermeld, geenszins door verweerder nader onderbouwd wordt, is hiervoor naar appellands oordeel onvoldoende.

Seth Paul Advocaten

REDENEN WAAROM appellant u verzoekt zijn hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank van 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam van 28 oktober 2008 te vernietigen, te bepalen dat de aan appellant krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 opgelegde vrijheidsontnemende maatregel onmiddellijk wordt opgeheven, te bepalen dat aan appellant een schadevergoeding wordt toegekend door u in goede justitie te bepalen, dan wel dat u het verzoek om schadevergoeding terugwijst naar de rechtbank en verder te veroordelen in de proceskosten in beroep en hoger beroep.

(.o.

gemachtigde